ఒక్క వాక్యం మీరు జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి. మీరు ఎలా తిప్పలు పడతారో, ఏరకంగా సంపాదిస్తారో మీరు మాత్రం అందరూ ఈశ్వరుని దయను సంపాదించండి. ఈశ్వరుని దయ వస్తే అన్నీ వచ్చినట్టే. ఈశ్వరుని దయ లేనపుడు మీకు ఎన్ని ఉన్నా ఒకటిలేని సున్నలే. ఈశ్వరుని దయ సంపాదిస్తే మనం అందరం ధన్యులం.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 07-07-2009, హైదరాబాద్)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు గురుపూర్ణిమ. మనకు సంక్రాంతి, దీపావళి ఇలా కొన్ని స్పెషల్ డేస్ ఉన్నాయి, అలాగే గురుపూర్ణిమ భక్తులకు స్పెషల్‌డే. వ్యాసుడు జన్మించిన ఈ ఆషాడ పూర్ణిమను గురుపూర్ణిమగా మన పెద్దలు ఏర్పాటుచేసారు. భక్తులందరూ ఎవరిగురువును వారు ఆరాధించుకొనే రోజుగా ఈ గురుపూర్ణిమను ఏర్పాటుచేసారు. వ్యాసుడు మహాభారతం రచించాడు. ఆయన వేదాలను విభజించాడు కాబట్టి ఆయనకు వేదవ్యాసుడు అని పేరు వచ్చింది. వేదంలో భక్తి గురించి, దేవుడి గురించి, జ్ఞానం గురించి చెప్పాడు మనకు సంబంధం లేదు అని చాలామంది అనుకొంటారు కాని వేదంలో అన్ని విషయాల గురించి చాలా వివరంగా చెప్పారు, వేదంలో చెప్పకుండా విడిచిపెట్టిన విషయం ఏదీ లేదు. మన బిహేవియర్ ఎలా ఉండాలి, మనలను మనం ఎలా ఉద్ధరించుకోవాలి, కేవలం ఆర్థికమైన, సామాజికమైన అభివృద్ధిపొంది ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందకపోతే మనకు జీవితంలో ఎంత వెలితి ఉంటుందో, మనం ఎలా పతనమవుతామో ఇవి అన్నీ వేదంలో చెప్పారు. కొంతమంది ఆర్థికంగా చాలా బాగుంటారు, సమాజంలో గౌరవంగా బతుకుతారు. కాని లోపల అశాంతి ఉంటుంది, జీవితంలో ఏదో కొరత ఉందని అనిపిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి లేకుండా మనిషి పూర్ణమానవుడు అవ్వలేడు. బయట మీకు ఎన్ని కంఫర్ట్సు ఉన్నా మనో నిగ్రహం లేకపోతే మీరు సుఖపడరు అని వేదంలో చెప్పాడు. వేదాలను చదివి అర్థం చేసుకోవటం కష్టం. అందుచేత వేదాలసారాన్ని అంతా మహాభారతంలో చెప్పాడు. ఈ సృష్టిలో ఎన్ని రకాల మనస్థత్వాలు ఉన్నాయో, వారి బిహేవియర్ ఎలా ఉంటుందో ఒకో కేరెక్టర్ ద్వారా వ్యాసుడు భారతంలో వివరంగా చెప్పాడు.

వ్యాసుడు బ్రహ్మసూత్రాలు రచించాడు. సూత్రం అంటే ఏమిటి అంటే విశాలమైన అర్థాన్ని ఒక చిన్న వాక్యంలోనికి తీసుకుని వచ్చి, ఆ సూత్రాన్ని వ్రాస్తాడు. మనకు భారతం అర్థమైనట్లు, రామాయణం అర్థమైనట్లు ఆ సూత్రాలు అర్థంకావు. బ్రహ్మసూత్రాలు అంటే బ్రహ్మజ్ఞానం గురించి

చెప్పినవి. అవి భారతంలాగ చదువుకొనేవి కాదు. గురువుచేత చెప్పించుకోవాలి. గురుశిష్య సంబంధంకింద గురువు పాదాలను ఆశ్రయించి, ఆయన దగ్గర ఉండి వాటిని మనం నేర్చుకోవాలి కాని ఏవో మీటింగులలో చెప్పకొనేవి కావు. మనం గురుపూర్ణిమ రోజున ఒక్క వ్యాసుడినేకాదు వసిష్ఠుడు, రమణుడు, రామకృష్ణుడు ఇంకా ఇలా చాలామంది గురువులు ఉన్నారు, వారందరిని మనం స్మరించుకోవాలి. మనం రోజూ గురువుని స్మరించుకోలేకపోయినా కనీసం గురుపూర్ణిమ రోజున అయినా గురువును స్మరించుకోవాలి. అందుచేత భక్తులందరికీ ఇది స్పెషల్‌డే. మీకు ఒకో గురువు ఉండవచ్చు. గురుపూర్ణిమ రోజున పూర్వపు గురువులను స్మరించుకొంటూ, వారికి నమస్కరించి, ప్రస్తుతం మనకు ఏ గురువుతో అయితే ఎటాచ్‌మెంట్ ఉందో ఆ గురువును కూడా స్మరించుకొంటూ గడపాలి. భగవంతుడు ఏమి చేస్తాడు అంటే ఒకో గురువుకి కొంతమంది భక్తులను కేటాయిస్తాడు. వీరి మొఖం కొత్తగా ఉంది, వీరు ఎవరు, వారు ఎవరు అంటూ ఆశ్రమంలో ఉన్నవారు భగవాన్‌తో అంటే వారు ఎవరు, వీరు ఎవరు అని అడుగుతున్నావు, ఎవరో అయితే మన దగ్గరకు ఎందుకు వస్తారు, మనవారు కాబట్టే మన దగ్గరకు వచ్చారు. అసలు జన్మాంతరంలో వారికి మనకు ఏదో సంబంధం ఉంది. అందుచేత వారు ఇక్కడకు వచ్చారు లేకపోతే వారు మన దగ్గరకు ఎందుకు వస్తారు. మన మానసికస్థితిని బట్టి ఒక గురువుతో మనకు ఎటాచ్‌మెంట్ ఉంటుంది. గురువుతో బాగా ఎటాచ్‌మెంట్ పెరిగేకొలదీ ఈ ప్రపంచానికి సంబంధించిన ఎటాచ్‌మెంట్స్ తగ్గిపోతాయి. ఆయన మీద విశ్వాసం కలిగేలాగ ఆయనే చేసుకొంటాడు, ఆత్మజ్ఞానం సముపార్జించాలి అనే ప్రేరణ కలుగచేస్తాడు, వాడు గురువు.

నిజమైన గురువు నీలోపలే ఉన్నాడు. నీ లోపల ఉన్న భగవంతుడే నీకు బోధచేయటం కోసం శరీరం ధరించివస్తాడు, వాడు గురువు. బ్రహ్మం ఉంది అని చెపుతున్నారు. ఆ ఉంది ఉంది అనుకొనేది ఉందో లేదో అని అనుమానాలు వస్తాయి. బుద్ధుడులాంటి మహాగురువును చూస్తూ ఉంటే మనకు తెలియనిది ఏదో ఉంది అని ఆయన కళ్ళ ద్వారా మనకు తెలుస్తుంది, అప్పుడు దానిని గురువు మనకు అనుభవంలోనికి తీసుకొని వస్తాడు. అంతేగాని ఏదో బుడబుక్కల మాటలు చెప్పటం కాదు. గురువు నీ లోపల ఉన్నాడు, బయట ఉన్నాడు. బయట గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే నీ కూడా తిరుగుతూ ఉంటాడు. నీ సమస్యలు అన్నీ వాడి సమస్యలు అనుకొంటాడు. సత్యపదార్థం యొక్క విలువను నీకు చెపుతూ ఉంటాడు. నీతో మంచి మాటలు చెపుతూ ఏ బలహీనత వలన నీ మనస్సు బాహ్యముఖమవుతుందో చూసుకొని ఆ బలహీనతలను తొలగిస్తాడు, వాడు గురువు. బయట జీవితం అంతా బాగానే ఉంది కాని లోపల ఏదో అశాంతిగా ఉంది ఏమిటి అని మీకు అనిపిస్తుంది. లోపల ఉన్న

అడవి మీకు తెలుస్తోంది అంటే అది మీ తెలివితేటల వలన కాదు, గురువు లోపల కెలుకుతున్నాడు. నీ లోపల ఉన్న బలహీనతలను కెలికి, వాటి గురించి నీకు తెలిసేలాగ చేసి వాటిని తొలగిస్తాడు, వాడు గురువు. మీరు బాగుపడండి అని కూడా గురువు చెప్పడు, లోపల చేయవలసిన సర్జరీ అంతా సైలెంట్‌గా చేసుకొనిపోతాడు, అదీ ఆశ్చర్యం. బుద్ధిసూక్ష్మత ఉంటే గాని ఆయన చేసే పని మనకు తెలియదు. మీలో ఏ బలహీనతలు ఉన్నాయో అవి మీకు తెలిసే సంఘటనలను ఆయన క్రియేట్ చేస్తాడు. మీరు ఎలాగ ఉన్నారు, హేపీగా ఉన్నారా అని అంటే మేము హేపీగా ఉన్నాము అని చాలామంది చెపుతారు, అవి అన్నీ అబద్ధాలు. ఎందుచేతనంటే మేము హేపీగా లేము అంటారు అనుకోండి ఎందుకు హేపీగాలేరు అంటే చెప్పలేరు. మనది ఓపెన్‌మైండ్‌కాదు. గురువుకు ప్రాక్టికాలిటీ ఎక్కువ ఉంటుంది. వాడు ఏదిగా ఉన్నాడో అది మీచేత పొందింపచేయటానికి చూస్తాడు. ఉన్నదంతా నీలోపలే ఉంది, బయట ఏమీలేదు. కొన్ని కొన్ని బలహీనతలు చాలా లోతుగా ఉంటాయి, అవి టీచింగ్‌వలన పోవు. అప్పడు ఒకో సంఘటనను క్రియేట్ చేసి మిమ్మల్ని తలుపు సందున పెట్టి నొక్కినట్లుగా నొక్కుతాడు, అప్పడుగాని మీలోపల ఉన్న పసరు అంతా బయటకు రాదు. అలా మీలో ఉన్న బలహీనతలను బయటకు కక్కించి, మిమ్మల్ని పరిశుద్ధంగా చేస్తాడు. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉంటాయి. బయట గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే ఏ ఆకర్షణలకు మనం గురి అవుతున్నామో చూసి, వాటిలో నుండి మనలను తప్పించి, మన జుట్టును లోపల గురువుకు అందిస్తాడు. అంటే బయట గురువు నిన్ను లోపలకు గెంటుతాడు, అప్పడు లోపల గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అక్కడకు నిన్ను గుంజుకొని పోతాడు, అంటే మిగిలిన పని అంతా లోపల ఉన్న గురువు చేసేస్తాడు.

ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నేను తల్లి ప్రేమ చూసాను, తండ్రి ప్రేమ చూసాను, స్నేహితుల ప్రేమ చూసాను కాని నీ ప్రేమతోటి సమానమైన ప్రేమ భౌతికంగా నాకు ఎక్కడా కనబడలేదు. అంటే ఈశ్వరప్రేమలో పొల్యూషన్ ఉండదు. హ్యూమన్ లవ్‌లో పొల్యూషన్ ఉంటుంది. హ్యూమన్ లవ్‌కు ఏదో కారణాలు ఉండాలి. డివైన్‌లవ్‌కు కారణాలు అక్కరలేదు. కారణభక్తి ఎప్పడు నిలబడదు, అకారణభక్తి మాత్రమే నిలబడుతుంది. అందుచేత ఈశ్వరుడిమీద మనకు భక్తి ఉండాలి, కారణం కనబడకూడదు. కొంతమంది వారి గురించి వారు పని చేసుకొంటారు, వారి గురించే వారు ఆలోచించుకొంటారు, దానిని కామం అంటారు. కొంతమంది ఎంతసేపు మన స్టేటస్ ఎలా పెంచుకోవాలి అని చూస్తారు, ఇతరుల గురించి ఆలోచించరు, అది కామం. ఇతరుల వెల్ఫేర్ గురించి మనం కొంచెం పని చేసినా దానిని ప్రేమ అంటారు. మనం పని

చేసేటప్పుడు ఏది కామం, ఏది ప్రేమ అని మనకు వివరంగా తెలియాలి. కేవలం పుణ్యకర్మలు చేయటం వలన, సజ్జనులతో సహవాసం చేయటం వలన ఆత్మజ్ఞానం రాదు, ఏదో చేయటం వలన ఇది రాదు. నువ్వు ఎంత పాండిత్యం సంపాదించినా, ధనం సంపాదించినా, సజ్జనులతో సహవాసం చేసినా గురువు యొక్క దయ లేకుండా ఆత్మజ్ఞానం సాధ్యం కాదు. భౌతికవిద్యల వలన నీకు లోచూపురాదు. నువ్వు డీపెన్ అవ్వాలి. నువ్వు హృదయం యొక్క లోతులలోనికి వెళితే జ్ఞానగంగ నీకు దొరుకుతుంది. గురువు అంటే వాడు మనలాగే ఉన్నాడు, మనతోటి తిరుగుతున్నాడు అని అనుకోవద్దు. గురువు అంటే మహాసాగరం. ఆకాశం ఎంత విశాలంగా ఉందో, సముద్రం ఎంత లోతుగా ఉందో గురువు కూడా అలాగ ఉంటాడు, ఆయనకు హద్దులు ఏమీ లేవు. ఆయన మనతో ఇష్టంగా మాట్లాడటం ఎందుకు అంటే మనలను ఆ మహాసాగరంలోనికి లాగేయటానికే ఇవి అన్నీ చేస్తాడు. ఇప్పుడు మనం దేహానికి, మనస్సుకు పరిమితమై ఉన్నాము, ఆ మహాసాగరంలోనికి వెళ్ళాక అక్కడ హద్దులు ఏమీ ఉండవు. మనం ఆ మహా సాగరంలోనికి వెళ్ళకూడదని, వెళితే మన రూపం, నామం పోతాయి అని మనం అనుకొన్నా గురువు అనుగ్రహం కనుక వస్తే మన ఇష్టాలు, అయిష్టాలతో సంబంధం లేకుండా ఆ ప్రవాహం మనలను లాగేస్తుంది. గురువు అనుగ్రహం అంత వేగంగా ఉంటుంది.

గురువు అనుగ్రహానికి అసాధ్యం అంటూ ఏమీ లేదు. మీరు కూర్చున్న వారు నిలబడకుండా మీకు ఆత్మజ్ఞానం ఇవ్వగలడు. వాడు గురువు. అది ఎలా సాధ్యమండి మాలో చాలా బలహీనతలు ఉన్నాయి, స్వార్థం ఉంది అని మీరు అనుకొన్నా మీ బలహీనతలను, స్వార్థాన్ని, మీ దేహగతమైన నేనును అన్నింటిని బయటకు లాగి కాల్చిబూడిద చేసి మీకు ఆత్మజ్ఞానాన్ని ఇస్తాడు, వాడు గురువు. గురువుది యూనివర్సల్ ఐ, మనది ఇండివిడ్యువల్ ఐ. గురువు చేసే పని ఏమిటి అంటే అటుచూడు, ఇటుచూడు, అది చెయ్యి, ఇది చెయ్యి అని ఇలా తియ్యటిమాటలు మనకు చెపుతూ ఈ ఇండివిడ్యువల్ఐను యూనివర్సల్ ఐలోనికి లాగేస్తాడు. అక్కడకు చేరితే ఇంక దుఃఖంలేదు, టెన్షన్లేదు, జన్మలులేవు, ఎటుచూసినా శాంతే, ఎటుచూసినా ఆనందమే. కొంతమంది ఎంతసేపు వారినివారు పొగుడుకుంటూ ఉంటారు, ఇతరులను విమర్శిస్తూ ఉంటారు. ఆత్మస్తుతి, పరనింద వలన మనకు అశాంతి వస్తుంది, మనస్సులో పొల్యూషన్ పెరిగిపోతుంది, జ్ఞానసముపార్జనకు ఇవి రెండూ ఆటంకాలు. మిమ్మల్ని మీరు పొగుడుకునే మాటలు, దేహగతమైన నేనును పెంచే మాటలు మీరు ఒక్కమాట కూడా మాట్లాడకూడదు. సహనంలేదు, సహనంలేదు అని అనుకోకూడదు, సహనాన్ని మనం అలవర్చుకోవాలి, సహనం వలన మనం డీపెన్ అవుతాము. తుకారామ్

భార్య తుకారామ్‌ను చెరుకుగెడపెట్టి కొట్టింది, అప్పుడు చెరుకుగెడ రెండు ముక్కలు అయిపోయింది. అప్పుడు తుకారామ్‌కు ఏమీ వికారం రాలేదు ఆయన ఏమన్నాడు అంటే ఒక ముక్క నువ్వు తీసుకో, ఒక ముక్క నేను తీసుకొంటాను తినేద్దాము అన్నాడు, వాడు తుకారామ్. ఆయనను తీసుకొని వెళ్ళటానికి వైకుంఠంలోనుండి విమానం వచ్చింది.

మనం ఏదికాదో అందులోనుండి విడిపోవటం నేర్చుకోవాలి. మనకు ఏమాత్రం వివేకం ఉన్నా మనం ఏదికాదో మనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. అది మనం కాదని తెలిసినప్పడు దానితో తాదాత్మ్యం తగ్గించుకొంటూ వస్తే మనం హృదయగుహలో పడిపోతాము. అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాను అని మొదట భగవంతుడు చెప్పాడు. దానిని మనం అందుకోలేము అని ఆయనకు తెలుసు. దేహాభిమానం ఉన్నవారు నిర్గుణాన్ని, నిరాకారాన్ని అందుకోలేరు. మనం సగుణాన్ని, సాకారాన్ని అందుకోగలము కాబట్టి భగవంతుడు మనకోసం రాముడిగా, కృష్ణుడిగా అవతరించాడు. సౌందర్యం మన హృదయంలో ఉంది, నాకు షిరిడీలో ఆంజనేయస్వామి స్వప్నదర్శనం ఇచ్చినప్పడు ఆ రూపాన్ని, ఆ సౌందర్యాన్ని నేను రెండుకళ్ళతోటి చూడలేకపోయాను. ఈ బాహ్యసౌందర్యం చూడలేకే కళ్ళు మూసుకొన్నాను, ఇంక ఆత్మ సౌందర్యం ఎంత అపూర్వంగా ఉంటుందో, ఎంత అద్భుతంగా ఉంటుందో అనిపించింది. గురువుని ఉపాసించటం వలన గురువు యొక్క దయ మనకు కలుగుతుంది. గురువు యొక్క రూపాన్ని ధ్యానించాలి, గురువును స్మరించాలి, ఆయనలోని గుణాలను ఆస్వాదించాలి. మీకు నిద్ర పట్టటంలేదు అనుకోండి మీ ఇష్టదైవాన్నికాని, గురువును కాని స్మరించుకొంటే నిద్రమాత్ర కంటే అది బాగా పనిచేస్తుంది. సాధనాపరంగా ఒకటి మీరు గుర్తు పెట్టుకోండి. మీరు నోటితో ఒక మాట మాట్లాడండి, చేతితో ఒక పని చేయండి, కాళ్ళతో తీర్థయాత్రలు చేయండి, ఇలా మీరు చేసే పనులు, మీరు చేసే సాధనలు అన్నింటితో ఈశ్వరుని దయ సంపాదించాలి, మీరు చెయ్యవలసిన పని అదే. సంపాదన అంటూ ఉంటే ఇదే సంపాదన, ఈశ్వరునిదయను సంపాదించాలి, అదే నిజమైన సంపాదన. ఏదో నిన్న ఆ మంచిపని చేసాము కదా ఈరోజు ఎందుకులెండి అని అనుకోకూడదు. మీకు చేతనైనంతవరకు మంచిపనులు చేస్తూ ఈశ్వరుని దయను సంపాదిస్తూ ఉండాలి. మనం ఈశ్వరుని దయను సంపాదిస్తే ఆయనే మనలను జ్ఞానంతో అలంకరిస్తాడు.

రాముడికి జ్ఞానం ఉందా అని ఎవరో భగవాన్‌ను అడిగితే ఆయన ఏమి చెప్పారు అంటే రామ, రామ అని నీవు ఆయన నామాన్ని స్మరించటంవలన నీకు జ్ఞానం కలుగుతూ ఉంటే ఆయన జ్ఞానం లేకుండా ఎలా ఉంటాడు, అదేమి ప్రశ్న అన్నారు. ఒకో శరీరానికి ఒకో

పనిని భగవంతుడు కేటాయిస్తాడు. మీ శరీరం ద్వారా ఏ పని జరగవలసి ఉందో దానిని మీరు వద్దు వద్దు అన్నా, దానిని మీరు విడిచిపెట్టాలన్నా లాభంలేదు, మొట్టికాయలు మొట్టి ఈశ్వరుడు ఆ పనిని మీచేత చేయిస్తాడు. పట్టుకోవటం మీ ఇష్టంకాదు, విడిచిపెట్టటం మీ ఇష్టం కాదు. ఎక్కడో ఒకచోట మౌనంగా ఉండాలి, ఇంక ఏమి చెప్పకూడదు అని మాకు అనిపిస్తుంది కాని టీచింగు పెరిగిపోతోంది. పూర్తిగా నూటికి నూరు పాళ్ళు ఇష్టంగా చెప్పటం లేదు, పరిస్థితులు అలా వస్తున్నాయి, టీచింగ్ సాగిపోతోంది. గీతలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే నీ దేహప్రారబ్దంలో ఏ పని అయితే ఉందో దానిని చెయ్యక తప్పదు. ఆ పనిని అయిష్టంగా చేసే బదులు ఇష్టంగా, శ్రద్ధగా చెయ్యి, అదే యోగం. అలా చేయటం వలన పాతవాసనలు పోతాయి, కొత్తవాసనలు రావు, అప్పుడు వాసనాశూన్యస్థితి వస్తుంది. వాసనాశూన్యస్థితి ఎప్పుడైతే వచ్చిందో అప్పుడు వర్షాకాలంలో ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసినట్లుగా ఒక్కసారిగా లోపల ఉన్న వస్తువు తళుక్కున మీకు స్ఫురిస్తుంది, దాని తాలుక రుచి మీకు తెలుస్తుంది. ఆ రుచి మీకు తెలిసాక దానిని పట్టుకోవాలని బలంగా సాధన చేస్తారు, అప్పుడు అదే మిమ్మల్ని లోపలకు లాగేస్తుంది. బుద్ధుడుగాని, రమణుడుగాని మనలను దుఃఖస్పర్శలేని స్థితికి తీసుకొనిపోవటానికి ప్రయత్నం చేసారు. మనం ఆర్థికపరమైన అభివృద్ధిని కోరుకొంటున్నాము కాని ఆధ్యాత్మికఅభివృద్ధిని కోరుకోవటంలేదు ఎందుచేతనంటే దాని విలువ మనకు తెలియదు, దాని విలువను మనకు తెలియజేసి, ఆ స్థితిని మనం పొందేలా చేయటమే గురువు చేసేపని.

కొంతమంది గంటకోరకంగా ఉంటారు. వారిమాటలో స్థిరత్వం ఉండదు, ఆలోచనలో స్థిరత్వం ఉండదు. మనం అలా ఉండకూడదు. ఆలోచించుకోవటానికి భగవంతుడు మనకు బుద్ధిని ఇచ్చాడు. ఎవరో ఏదో చెప్పారని ఆ మాటలు భుజాన వేసుకొని తిరగకూడదు. ఏది ధర్మం, ఏది అధర్మం అని నీకు ఏదైనా డౌటు వస్తూ ఉంటే ఎవరో చెప్పిన మాటలను ప్రమాణంగా తీసుకోవద్దు, శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకో అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మీరు శాస్త్రం చదివేటప్పుడు శాస్త్రం మీద మీకు గౌరవంకలుగుతూ ఉంటే ఈశ్వరుడి యొక్క అస్థిత్వం మీద సజీవమైన విశ్వాసం వచ్చేస్తుంది. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని సజీవమైన విశ్వాసం మీకు కలిగితే ఆధ్యాత్మికంగా నూటికి యాభై మార్కులు వచ్చేస్తాయి. మీరు పెద్దపండితులు అయినా, పెద్ద ధనవంతులు అయినా మీకు బాహ్యంగా ఎన్ని ఉన్నా మనోనిగ్రహం లేకపోతే వాడు పశువుతో సమానము. అంటే మనోనిగ్రహం చాలా ముఖ్యం. మాట్లాడే మాటలను బట్టి ఆ మనిషికి ఎంతవరకు కంట్రోలు ఉందో చెప్పవచ్చు. మాటలు పొందికగా ఉన్నవాడి మనస్సు ఒకరకంగా ఉంటుది, లూజ్‌టాక్ ఉన్నవాడి మనస్సు

వేరొకరకంగా ఉంటుంది. మనకు చెడ్డ సలహాదారులు దొరికారు అనుకోండి, వారి కూడా పడితే మరణానికి ముందు అశాంతి, మరణానంతరం నరకం అంటే ఇక్కడా సుఖంలేదు, అక్కడా సుఖంలేదు. చెడ్డ సలహాదారులు చాలా ప్రమాదం, వారు కూడా మన ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి సిద్ధమవుతారు. మనకు పూర్వపుణ్యం ఉంటే మంచి సలహాదారులు దొరుకుతారు.

ఎవరికైతే మైండ్ కంట్రోలు ఉందో వారితో సహవాసం వలన మన ప్రయత్నం పెద్ద అవసరం లేకుండానే మనకు నార్మల్‌గా, నేచురల్‌గా మనోనిగ్రహం వచ్చేస్తుంది. ఈ ప్రపంచం అసుఖం, అనిత్యం అని పరమాత్మ చెప్పాడు. ఈ లోకంలో సుఖం ఉందని మీరు అనుకొంటున్నారు కాని మీకు ఏదైనా సుఖంగా కనిపిస్తున్నా అది అంతా భవిష్యతులో నీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొనివస్తుంది. ఒక భక్తుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే మీరు సజ్జన సహవాసం చేసి మీలోపల ఉన్న కల్మషాన్ని పోగొట్టుకొంటే మీలోపల ఉన్న అజ్ఞానాన్ని తొలగించుకొంటే ఈ ప్రపంచం అంతా సుఖమయంగా మీకు కనిపిస్తుంది అంటే హోలీకంపెనీ వలన సుఖమయం అయిపోతుంది అని చెప్పాడు. గురువుపట్ల మనం కృతజ్ఞత కలిగి ఉండాలి. స్కూలులో, కాలేజీలో పాఠాలు చెప్పేవాడు గురువుకాదు. గురువు అంటే ఏదో బాహ్యమైన విద్యను చెప్పటంకాదు, నీ బిహేవియర్ ఎలా ఉందో చూస్తూ, నీలో ఉన్న బలహీనతలను ఎలా తొలగించుకోవాలో నీకు బోధిస్తూ, దానికి తగిన శక్తిని ఇస్తూ వాటిలో నుండి నిన్ను విడుదలచేసేవాడే గురువు. గురువు అంటే ఏదో బోధ చేయటంకాదు, ఆయన చాలా బాధ్యత తీసుకొంటాడు. అజ్ఞానంలోనుండి జ్ఞానంలోనికి వచ్చేవరకు మిమ్మల్ని వెంటాడతాడు, వాడు గురువు. గురువుతో మనకు ఉన్న అనుబంధం జన్మాంతరంలో నుండి వస్తుంది. గురువు ఏ స్థాయిని పొందాడో ఆ స్థాయిని మనచేత పొందింపచేసేవరకూ ఆయన మనలను విడిచిపెట్టడు. వాడు గురువు. ఇండివిడ్యువల్ ఐలో నుండి బయటకు లాగి యూనివర్సల్ ఐలో మనలను కలపటానికి గురువు నెమ్మదిగా, స్టడీగా ప్రయత్నం చేస్తాడు. ఒకవేళ నువ్వు కంగారుపడినా ఆయన కంగారుపడడు. నిన్ను అప్పడప్పడు నొక్కుతూ ఉంటాడు, నువ్వు డిజర్వు అవుతున్నావో లేదో చూసుకొంటాడు. నువ్వు డిజర్వు అవ్వకపోతే వెయిట్ చేస్తాడు. మరల కొంతకాలం తరువాత నువ్వు డిజర్వు అవుతున్నావా అని చూస్తాడు, నీకు మెచ్యూరిటీ కలుగజేస్తాడు. ఎప్పడైతే నువ్వు 100% స్వీట్ అయిపోయావో, 100% ఫిట్ అయ్యావో అప్పడు నిన్ను శ్వాలో చేసేస్తాడు, వాడు గురువు. బ్రాహ్మీస్థితి పొందటానికి మన మనస్సే మనకు అడ్డువస్తోంది. ఆ మనస్సును మీకు తెలియకుండా శ్వాలో చేసేస్తాడు అది గురువు చేసే పని, అది నీ కళ్లకు కనబడదు. కొంతమంది బోధచేయరు కాని వారు ఏ స్థితిని పొందాలో ఆ స్థితిని పొంది ఉంటారు, అటువంటివారు నోటితో మాట చెప్పనక్కరలేదు,

మనకు జ్ఞానోదయం కలగటానికి, మన హృదయంలో మనం మేల్కొవటానికి వారి ప్రెజెన్స్ సరిపోతుంది. నీలో ఒక మహాశక్తి ఉంది. ఆశక్తి మేల్కొన్నప్పడు నీద్వారా ఇతరులకు సహాయ సహకారములు అందకుండా ఎలా అపుచేయగలవు. వీరందరికి ఆ శక్తి పంచిపెట్టాలని నీవు అనుకోవు, నీద్వారా ఆ శక్తి ఇతరులకు అందుతుంది, దానిని బట్టి అనేకమంది లాభాలు పొందుతారు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-06-2009, కైకలూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అజ్ఞానం అంతా మన మనస్సులోనే ఉంది. బంధం ఎక్కడ ఉంది అంటే మన మనస్సులోనే ఉంది. బయట అసలు ఏమీ లేదు. అందుచేత మనస్సును మీరు అదుపులో పెట్టుకుంటే మీరు భక్తులు. మీ మనస్సుని మీరు అదుపులో పెట్టుకోలేకపోతే మీరు భక్తులు కాదు. మనస్సు ఎవరికైతే అదుపులో లేదో, ఇంద్రియ సుఖాలపట్ల ఎవరికైతే ఎక్కువ ఆసక్తి ఉందో, జీవితం అంటే ఇంద్రియాలతోటి భోగాలు అనుభవించి చనిపోవటమే, ఇంక మరణానంతరజీవితం లేదని ఎవరైతే అనుకుంటున్నారో వారే రాక్షసులు అని ఈశావాస్యోపనిషత్తులో చెప్పారు. ఎంత పాండిత్యం ఉన్నా, ఎంత ఐశ్వర్యం ఉన్నా, ఎంతకీర్తి ఉన్నా వాడికి మనోనిగ్రహం కనుక లేకపోతే పశువుతోటి సమానం అని ఒక ఋషి చెప్పాడు. కొంతమంది ఆధ్యాత్మికంగాను, భౌతికంగాను కూడా పాడైపోతారు. ఈ లోకానికి పనికిరారు, పరలోకానికి పనికిరారు. దానికి కారణం వారి మనస్సే. మీ మనస్సును మీరు అదుపులో పెట్టుకోవటం చాలా ముఖ్యం. కొంతమంది ఆధ్యాత్మికంగాను, భౌతికంగాను అభివృద్ధిలోనికి వస్తున్నారు అనుకోండి వారి మనస్సు సరియైన మార్గంలో ఉందని, వారి మనస్సు అదుపులో ఉందని అర్థం. మనం పాడైపోయినా మన మనస్సే కారణం, మనం బాగుపడినా మన మనస్సే కారణం. మనస్సు వచ్చాక ఏదైతే వస్తోందో అవి అన్నీ కూడా మనస్సు ఎంత నిజమో అవీ అంతే నిజం. ఇవన్నీ సాపేక్షిక సత్యాలు కాని పారమార్థిక సత్యము కాదు. మనస్సు ఉంటే అన్నీ ఉన్నాయి, మనస్సు లేకపోతే ఏదీ లేదు అని భగవాన్ అన్నారు. ఒక ప్రక్కన దేహాభిమానం పెట్టుకొని, జీవలక్షణాలు పెట్టుకొని దేవుడు అసత్యం, లోకం అసత్యం అని చెబితే మీకు ప్రమాదం ఎదురు అవుతుంది అని రామకృష్ణుడు అన్నారు.

మన మనస్సుని నిగ్రహించుకోవటానికి కేవలం మన తెలివితేటలు సరిపోవు. స్వప్రయత్నం ఉండాలి, దేవుని అనుగ్రహం ఉండాలి. మనం సాధన చెయ్యగా, చెయ్యగా